តើអ្នកនឹងធ្វើដូចម្តេចបន្ទាប់ពីអ្នកបានស្តាប់ពីរឿងដ៏អស្ចារ្យពីព្រះគម្ពីរ?

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការព័ត៌មានបន្ថែមសូមធ្វើការទាក់ទងមកកាន់យើង:

"ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ"

តើអ្នកនឹងធ្វើដូចម្តេចបន្ទាប់ពីអ្នកបានស្តាប់ពីរឿងដ៏អស្ចារ្យពីព្រះគម្ពីរ?

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការព័ត៌មានបន្ថែមសូមធ្វើការទាក់ទងមកកាន់យើង:

"ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ"

ម៣ ស៦

មេរៀនដ៏
សាមញ្ញក្នុង
ព្រះគម្ពីរ

សម្រាប់ពត៌មានបន្ថែមអំពីមេរៀនដ៏សាមញ្ញក្នុងព្រះគម្ពីរជាភាសារបស់អ្នក:

www.pureandsimplebible.com

pureandsimplebible@gmail.com

PSB Pure & Simple Bible

COPYRIGHT © 2016 Jonathan Edwards. ALL RIGHTS RESERVED.

ក្លាយជាគ្រីស្ទាន!

(៥)បន្ទាប់ពីទទួលជឿរួចហើយគាត់ត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹក,ការជ្រមុជទឹកគឺមានន័យថាគឺត្រូវជ្រមុជចូលទៅក្នុងទឹកដូចជាព្រះយេស៊ូបានសុគត,ទ្រង់ត្រូវបានគេបញ្ចុះនៅក្នុងផ្នូរហើយទ្រង់ក៏ត្រូវបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ,យើងក៏ដូច្នោះដែរ!យើងបានស្លាប់ទៅក្នុងអំពើបាប,ហើយត្រូវបានកប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទហើយត្រូវបានរស់ឡើងវិញជាមនុស្សដែលមានព្រលឹងវិញ្ញាណថ្មី!គ្មានការអស្ចារ្យអ្វីសូម្បីតែបន្តិចនៅក្នុងទឹកនោះ,ការជ្រមុជទឹកគឺជាការប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីជំនឿនិងការស្តាប់បង្គាប់។

ប្រសិនបើគ្មានជំនឿនោះទេ,មនុស្សដែលទទួលការជ្រមុជទឹកនោះគឺគ្រាន់តែធ្វើអោយសើមខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានស្តាប់រឿងនិទានតែប៉ុណ្ណោះ,អស់អ្នកដែលបានសារភាពគឺគ្រាន់តែនិយាយពាក្យមួយចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ។ដោយជំនឿយើងបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅពេលដែលយើងស្តាប់តាមដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។មនុស្សណាដែលមិនស្តាប់តាមដំណឹងល្អនឹងត្រូវប្រឈមមុខជាមួយនិងសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ។

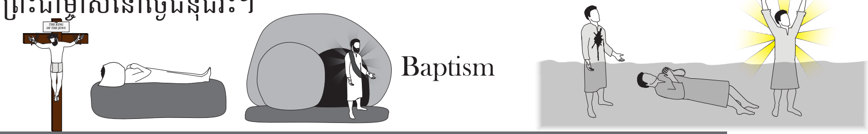

គម្ពីរ: ម៉ាកុស១៦:១៦;រ៉ូម៦:៣៦;១ពេត្រុស៣:២១;១ថែស្សាឡូនិច១:៨

ម៣ ស៦

មេរៀនដ៏
សាមញ្ញក្នុង
ព្រះគម្ពីរ

សម្រាប់ពត៌មានបន្ថែមអំពីមេរៀនដ៏សាមញ្ញក្នុងព្រះគម្ពីរជាភាសារបស់អ្នក:

www.pureandsimplebible.com

pureandsimplebible@gmail.com

PSB Pure & Simple Bible

COPYRIGHT © 2016 Jonathan Edwards. ALL RIGHTS RESERVED.

ក្លាយជាគ្រីស្ទាន!

(៥)បន្ទាប់ពីទទួលជឿរួចហើយគាត់ត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹក,ការជ្រមុជទឹកគឺមានន័យថាគឺត្រូវជ្រមុជចូលទៅក្នុងទឹកដូចជាព្រះយេស៊ូបានសុគត,ទ្រង់ត្រូវបានគេបញ្ចុះនៅក្នុងផ្នូរហើយទ្រង់ក៏ត្រូវបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ,យើងក៏ដូច្នោះដែរ!យើងបានស្លាប់ទៅក្នុងអំពើបាប,ហើយត្រូវបានកប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទហើយត្រូវបានរស់ឡើងវិញជាមនុស្សដែលមានព្រលឹងវិញ្ញាណថ្មី!គ្មានការអស្ចារ្យអ្វីសូម្បីតែបន្តិចនៅក្នុងទឹកនោះ,ការជ្រមុជទឹកគឺជាការប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីជំនឿនិងការស្តាប់បង្គាប់។

ប្រសិនបើគ្មានជំនឿនោះទេ,មនុស្សដែលទទួលការជ្រមុជទឹកនោះគឺគ្រាន់តែធ្វើអោយសើមខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានស្តាប់រឿងនិទានតែប៉ុណ្ណោះ,អស់អ្នកដែលបានសារភាពគឺគ្រាន់តែនិយាយពាក្យមួយចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ។ដោយជំនឿយើងបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅពេលដែលយើងស្តាប់តាមដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។មនុស្សណាដែលមិនស្តាប់តាមដំណឹងល្អនឹងត្រូវប្រឈមមុខជាមួយនិងសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ។

គម្ពីរ: ម៉ាកុស១៦:១៦;រ៉ូម៦:៣៦;១ពេត្រុស៣:២១;១ថែស្សាឡូនិច១:៨

ស្តាប់តាមដំណឹងល្អ!

យើងមិនអាចធ្វើអ្វីដើម្បីអោយបានសង្គ្រោះនោះទេ។នៅពេលដែលយើងស្តាប់តាមដំណឹងល្អ,គឺយើងបានធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកយើង។(១)ជំនឿគឺបានមកពីការស្តាប់ឮដំណឹងល្អ(ដូចជាអ្នកនៅក្នុងពេលនេះ!)(២)នៅពេលដែលនរណាម្នាក់ជឿលើដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។(៣)នៅពេលដែលនរណាម្នាក់ទទួលជឿហើយ,គេត្រូវតែផ្លាស់ប្រែ។ធ្វើការផ្លាស់ប្រែគឺមានន័យថាប្តូរនូវអ្វីដែលមនុស្សម្នាក់នោះកំពុងធ្វើ,ប្រសិនបើអ្នកកំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប,គឺពួកគេផ្លាស់ប្រែដោយការបញ្ឈប់ការប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះ។(៤)មនុស្សណាដែលបានស្តាប់ឮ,ទទួលជឿ,ហើយនិងផ្លាស់ប្រែក៏ត្រូវប្រកាសដែរ។ប្រកាសប្រាប់គឺត្រូវបានធ្វើដោយអ្នកដែលទទួលជឿនៅជុំវិញពិភពលោក។គឺយើងប្រកាសថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។ពាក្យនេះគឺត្រូវប្រកាសនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ស្តាប់តាមដំណឹងល្អ,ប៉ុន្តែវានៅមិនទាន់អស់នៅចំនុចនោះទេ។ជីវិតរបស់យើងគឺត្រូវបានប្រែក្លាយដូចជាអ្វីដែលយើងបានប្រកាសពីព្រះគ្រីស្ទហើយពីរបៀបដែលយើងរស់នៅនិងការនិយាយរបស់យើង។

ការស្តាប់ឮ ទទួលជឿ ការផ្លាស់ប្រែ ប្រកាស

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម១០:១៧;ម៉ាកុស១៦:១៦;២កូរិនថូស៧:១០,រ៉ូម១០:៩;កិច្ចការ៨:៣៧

"ដ្បិត ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ ដើម្បី ឲ្យអ្នក ណាដែល ជឿ ដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះ មិនត្រូវវិនាស ឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ"

- យ៉ូហាន៣:១៦

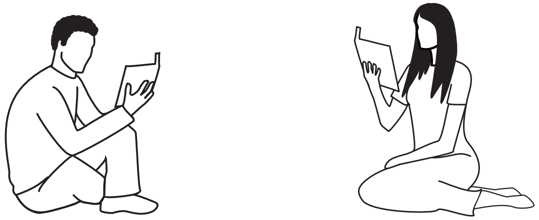

ការដែលបានយល់ដឹងពីរឿងនៃព្រះគម្ពីរផ្តល់ឱកាសអោយមនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើគេនឹងជឿហើយស្តាប់តាមព្រះឬអត់។

ចុះអ្នកវិញ?

ស្តាប់តាមដំណឹងល្អ!

យើងមិនអាចធ្វើអ្វីដើម្បីអោយបានសង្គ្រោះនោះទេ។នៅពេលដែលយើងស្តាប់តាមដំណឹងល្អ,គឺយើងបានធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកយើង។(១)ជំនឿគឺបានមកពីការស្តាប់ឮដំណឹងល្អ(ដូចជាអ្នកនៅក្នុងពេលនេះ!)(២)នៅពេលដែលនរណាម្នាក់ជឿលើដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។(៣)នៅពេលដែលនរណាម្នាក់ទទួលជឿហើយ,គេត្រូវតែផ្លាស់ប្រែ។ធ្វើការផ្លាស់ប្រែគឺមានន័យថាប្តូរនូវអ្វីដែលមនុស្សម្នាក់នោះកំពុងធ្វើ,ប្រសិនបើអ្នកកំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប,គឺពួកគេផ្លាស់ប្រែដោយការបញ្ឈប់ការប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះ។(៤)មនុស្សណាដែលបានស្តាប់ឮ,ទទួលជឿ,ហើយនិងផ្លាស់ប្រែក៏ត្រូវប្រកាសដែរ។ប្រកាសប្រាប់គឺត្រូវបានធ្វើដោយអ្នកដែលទទួលជឿនៅជុំវិញពិភពលោក។គឺយើងប្រកាសថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។ពាក្យនេះគឺត្រូវប្រកាសនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ស្តាប់តាមដំណឹងល្អ,ប៉ុន្តែវានៅមិនទាន់អស់នៅចំនុចនោះទេ។ជីវិតរបស់យើងគឺត្រូវបានប្រែក្លាយដូចជាអ្វីដែលយើងបានប្រកាសពីព្រះគ្រីស្ទហើយពីរបៀបដែលយើងរស់នៅនិងការនិយាយរបស់យើង។

ការស្តាប់ឮ ទទួលជឿ ការផ្លាស់ប្រែ ប្រកាស

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម១០:១៧;ម៉ាកុស១៦:១៦;២កូរិនថូស៧:១០,រ៉ូម១០:៩;កិច្ចការ៨:៣៧

"ដ្បិត ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ ដើម្បី ឲ្យអ្នក ណាដែល ជឿ ដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះ មិនត្រូវវិនាស ឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ"

- យ៉ូហាន៣:១៦

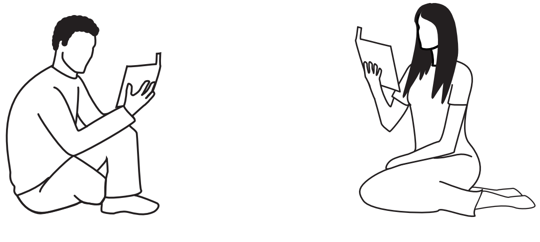

ការដែលបានយល់ដឹងពីរឿងនៃព្រះគម្ពីរផ្តល់ឱកាសអោយមនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើគេនឹងជឿហើយស្តាប់តាមព្រះឬអត់។

ចុះអ្នកវិញ?

ការបង្កើត

កាលដើមដំបូងឡើយព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃទឹកនិងលំហរមេឃ។ ទ្រង់បានបង្កើតដីគោក,រុក្ខជាតិ,ភ្នំហើយនិងដើមឈើ។ព្រះបានបង្កើតឲ្យមានរបស់ដែលមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រ លើអាកាស និងផែនដី។ព្រះទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោកនិងរបស់ដែលមាននៅលើផែនដីទាំងអស់នៅក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃហើយទ្រង់ក៏បានបង្កើតមនុស្សឲ្យដូចជារូបអង្គព្រះអង្គហើយទ្រង់ក៏សម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ,។ព្រះទ្រង់បានផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមជាមួយនឹងអំណាចរបស់ទ្រង់ចូលក្នុងមនុស្ស រួចក៏មានជីវិតឡើង,មនុស្សនោះមានឈ្មោះថាអ័ដាម។ព្រះបានយកអ័ដាមមកដាក់នៅក្នុងសួនដ៏ស្រស់ស្អាតមួយដែលមានឈ្មោះថាអេដែន។នៅក្នុងសួននោះមានដើមឈើពីរដើមយ៉ាងវិសេសគឺដើមឈើជីវិតនិងដើមដឹងខុសត្រូវល្អនិងអាក្រក់។

គម្ពីរៈលោកុប្បត្តិ១

ព្រះគុណនិងសេចក្ដីជំនឿ

ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើងថាយើងទាំងអស់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណតាមរយៈជំនឿ។នៅពេលដែលមនុស្សស្ដាប់តាមដំណឹងល្អ,គឺយើងបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជំនឿ។ពាក្យទាំងនេះមើលទៅអាចជាការចម្លែកសម្រាប់អ្នកប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់បានស្ដាប់ឮពីមុនមក។

ព្រះគុណគឺជាអ្វីដែលមិនអាចប្ដូរបាន,ព្រះជាម្ចាស់មិនត្រូវបញ្ជូនព្រះយេស៊ូឲ្យមកនោះទេ។ យើងទាំងអស់គ្នាសក្ដិសមនឹងស្លាប់ ដោយសារតែអំពើបាបរបស់យើង។ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ,ដោយសេចក្ដីស្រលាញ់ដែលទ្រង់មានសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា,ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សម្រាប់សុគតជំនួសយើងទាំងអស់គ្នា។គឺយើងទាំងអស់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីដើម្បីទទួលព្រះរាជអំណោយនេះឡើយ។

ជំនឿគឺជាការទុកចិត្តទាំងស្រុងឬមានទំនុកចិត្ត,យើងបង្ហាញជំនឿរបស់យើងដោយការស្ដាប់បង្គាប់នូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល។នេះគឺជាវិធីដែលយើងស្ដាប់តាមដំណឹងល្អ។គឺយើងអានព្រះគម្ពីរ,អានពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ,ហើយយើងឆ្លើយតបដោយជំនឿ។

គម្ពីរៈរ៉ូម៥:២;អេភេសូ២:៨១០;ហេព្រើរ១១:១;រ៉ូម៦:១៥១៨

ការបង្កើត

កាលដើមដំបូងឡើយព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃទឹកនិងលំហរមេឃ។ ទ្រង់បានបង្កើតដីគោក,រុក្ខជាតិ,ភ្នំហើយនិងដើមឈើ។ព្រះបានបង្កើតឲ្យមានរបស់ដែលមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រ លើអាកាស និងផែនដី។ព្រះទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោកនិងរបស់ដែលមាននៅលើផែនដីទាំងអស់នៅក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃហើយទ្រង់ក៏បានបង្កើតមនុស្សឲ្យដូចជារូបអង្គព្រះអង្គហើយទ្រង់ក៏សម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ,។ព្រះទ្រង់បានផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមជាមួយនឹងអំណាចរបស់ទ្រង់ចូលក្នុងមនុស្ស រួចក៏មានជីវិតឡើង,មនុស្សនោះមានឈ្មោះថាអ័ដាម។ព្រះបានយកអ័ដាមមកដាក់នៅក្នុងសួនដ៏ស្រស់ស្អាតមួយដែលមានឈ្មោះថាអេដែន។នៅក្នុងសួននោះមានដើមឈើពីរដើមយ៉ាងវិសេសគឺដើមឈើជីវិតនិងដើមដឹងខុសត្រូវល្អនិងអាក្រក់។

គម្ពីរៈលោកុប្បត្តិ១

ព្រះគុណនិងសេចក្ដីជំនឿ

ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើងថាយើងទាំងអស់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណតាមរយៈជំនឿ។នៅពេលដែលមនុស្សស្ដាប់តាមដំណឹងល្អ,គឺយើងបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជំនឿ។ពាក្យទាំងនេះមើលទៅអាចជាការចម្លែកសម្រាប់អ្នកប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់បានស្ដាប់ឮពីមុនមក។

ព្រះគុណគឺជាអ្វីដែលមិនអាចប្ដូរបាន,ព្រះជាម្ចាស់មិនត្រូវបញ្ជូនព្រះយេស៊ូឲ្យមកនោះទេ។ យើងទាំងអស់គ្នាសក្ដិសមនឹងស្លាប់ ដោយសារតែអំពើបាបរបស់យើង។ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ,ដោយសេចក្ដីស្រលាញ់ដែលទ្រង់មានសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា,ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សម្រាប់សុគតជំនួសយើងទាំងអស់គ្នា។គឺយើងទាំងអស់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីដើម្បីទទួលព្រះរាជអំណោយនេះឡើយ។

ជំនឿគឺជាការទុកចិត្តទាំងស្រុងឬមានទំនុកចិត្ត,យើងបង្ហាញជំនឿរបស់យើងដោយការស្ដាប់បង្គាប់នូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល។នេះគឺជាវិធីដែលយើងស្ដាប់តាមដំណឹងល្អ។គឺយើងអានព្រះគម្ពីរ,អានពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ,ហើយយើងឆ្លើយតបដោយជំនឿ។

គម្ពីរៈរ៉ូម៥:២;អេភេសូ២:៨១០;ហេព្រើរ១១:១;រ៉ូម៦:១៥១៨

គ្មាននាមណាទៀត

មានផ្លូវតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលយើងអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ,ហើយផ្លូវនោះគឺតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ទ្រង់តែមួយគឺជាផ្លូវ,ជាសេចក្តីពិតហើយជាជីវិត។ព្រះគម្ពីរបានចែងថាគ្មាននាមណាទៀតនៅក្រោមមេឃដែលត្រូវបានប្រទានមកមនុស្សអោយយើងបានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

នេះជាមូលហេតុដែលគ្រីស្ទាននាំយកដំណឹងល្អទៅជុំវិញពិភពលោក!ជំនឿរបស់គ្រីស្ទានគឺមិនមែនសម្រាប់តែប្រទេសមួយណាមួយ,មនុស្សមានពណ៌សម្បុរដូចគ្នាឬក៏ភាសាណាមួយនោះទេ,អ្នកណាក៏អាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបានដែរ។ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអ្វីមួយដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននោះគឺមានតែគ្រីស្ទានតែប៉ុណ្ណោះដែលអាចទទួលបានការសង្គ្រោះ។ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះគេសួរអំពីសាច់ញាតិរបស់គេដែលជាមនុស្សល្អ។មានមនុស្សជាច្រើនគេមិនសប្បាយចិត្តនោះទេដោយព្រោះតែគេជាមនុស្សល្អ។ធ្វើជាមនុស្សល្អមិនអាចរួចផុតពីអំពើបាបបានឡើយ។មានតែការស្តាប់បង្គាប់ដោយជំនឿនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះទើបអាចរួចពីអំពើបាបបាន។

ខរគម្ពីរៈកិច្ចការ៤:១២;យ៉ូហាន១៤:៦;កាឡាទី៣:២៦២៩

ភាពល្អឥតខ្ចោះ

ពេលដែលអ័ដាមគាត់ធ្វើការតែម្នាក់ឯងព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអ្នកជំនួយដែលល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់គាត់គឺជាស្ត្រី។លោកអ័ដាមនិងប្រពន្ធរបស់គាត់អេវ៉ាធ្វើការហើយនឹងរស់នៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។នេះគឺជាពេលវេលាដែលល្អឥតខ្ចោះ។ ពេលនោះគ្មានអំពើរបាបនៅលើផែនដីនោះទេ។គ្មានសេចក្តីស្លាប់,គ្មានការរងទុក្ខវេទនា,ឬសេចក្តីឈឺចាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណនោះឡើយ។នៅពេលនោះមនុស្សហើយនឹងព្រះជាម្ចាស់មានភាពជិតស្និតជាមួយនឹងគ្នាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានច្បាប់ដ៏វិសេសសម្រាប់ពួកគេៈគឺទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេអាចបរិភោគផ្លែពីដើមឈើទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងសួន,តែគេមិនត្រូវបរិភោគដើមដឹងខុសត្រូវល្អនិងអាក្រក់ឡើយ។ប្រសិនបើគេបរិភោគនោះគេនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ស្លាប់ជាមិនខាន។

គម្ពីរៈលោកុប្បត្តិ២

គ្មាននាមណាទៀត

មានផ្លូវតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលយើងអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ,ហើយផ្លូវនោះគឺតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ទ្រង់តែមួយគឺជាផ្លូវ,ជាសេចក្តីពិតហើយជាជីវិត។ព្រះគម្ពីរបានចែងថាគ្មាននាមណាទៀតនៅក្រោមមេឃដែលត្រូវបានប្រទានមកមនុស្សអោយយើងបានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

នេះជាមូលហេតុដែលគ្រីស្ទាននាំយកដំណឹងល្អទៅជុំវិញពិភពលោក!ជំនឿរបស់គ្រីស្ទានគឺមិនមែនសម្រាប់តែប្រទេសមួយណាមួយ,មនុស្សមានពណ៌សម្បុរដូចគ្នាឬក៏ភាសាណាមួយនោះទេ,អ្នកណាក៏អាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបានដែរ។ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអ្វីមួយដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននោះគឺមានតែគ្រីស្ទានតែប៉ុណ្ណោះដែលអាចទទួលបានការសង្គ្រោះ។ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះគេសួរអំពីសាច់ញាតិរបស់គេដែលជាមនុស្សល្អ។មានមនុស្សជាច្រើនគេមិនសប្បាយចិត្តនោះទេដោយព្រោះតែគេជាមនុស្សល្អ។ធ្វើជាមនុស្សល្អមិនអាចរួចផុតពីអំពើបាបបានឡើយ។មានតែការស្តាប់បង្គាប់ដោយជំនឿនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះទើបអាចរួចពីអំពើបាបបាន។

ខរគម្ពីរៈកិច្ចការ៤:១២;យ៉ូហាន១៤:៦;កាឡាទី៣:២៦២៩

ភាពល្អឥតខ្ចោះ

ពេលដែលអ័ដាមគាត់ធ្វើការតែម្នាក់ឯងព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអ្នកជំនួយដែលល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់គាត់គឺជាស្ត្រី។លោកអ័ដាមនិងប្រពន្ធរបស់គាត់អេវ៉ាធ្វើការហើយនឹងរស់នៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។នេះគឺជាពេលវេលាដែលល្អឥតខ្ចោះ។ ពេលនោះគ្មានអំពើរបាបនៅលើផែនដីនោះទេ។គ្មានសេចក្តីស្លាប់,គ្មានការរងទុក្ខវេទនា,ឬសេចក្តីឈឺចាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណនោះឡើយ។នៅពេលនោះមនុស្សហើយនឹងព្រះជាម្ចាស់មានភាពជិតស្និតជាមួយនឹងគ្នាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានច្បាប់ដ៏វិសេសសម្រាប់ពួកគេៈគឺទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេអាចបរិភោគផ្លែពីដើមឈើទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងសួន,តែគេមិនត្រូវបរិភោគដើមដឹងខុសត្រូវល្អនិងអាក្រក់ឡើយ។ប្រសិនបើគេបរិភោគនោះគេនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ស្លាប់ជាមិនខាន។

គម្ពីរៈលោកុប្បត្តិ២

អំពើបាប

របៀតមកដល់ពេលនេះសាតាំងដែលជាសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់,វានៅតែមិនចង់ឃើញ ព្រះជា
ម្ចាស់មានភាពជិតស្និតយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះជាមួយមនុស្សនោះទេ។វាបានយករូបភាពជាសត្វពស់
ហើយបានកុហក់អេវ៉ា។វាបានប្រាប់ស្រ្តីថានាងនឹងមិនត្រូវស្លាប់នោះឡើយ,តែផ្ទុយទៅវិញ
ប្រសិនជានាងបរិភោគផ្លែពីដើមឈើដឹងខុសត្រូវ;នាងនឹងបានដូចជាព្រះជាម្ចាស់។អំពើបាបបា
នចូលមកក្នុងជីវិតអ័ដាមនឹង អេវ៉ា នៅពេលដែលគេបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះបានហាមឃាត់។
នៅពេលដែលគេបានបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះហាមឃាត់នោះ,អ័ដាមនិងអេវ៉ាមានអំពើបាប។
យើងទាំងអស់គ្នាមានអំពើបាបនៅពេលដែលយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។
អំពើបាបគឺកើតឡើងនៅពេលដែលយើងមិនស្តាប់ បញ្ញាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។អំពើបាបគឺជាអ្នក
បោកបញ្ឆោត,ជាអ្នកបំផ្លាញ។ពេលដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាប្រព្រឹត្តអំពើបាប,គេបាននាំយក
ផលនៃអំពើបាបចូលមកក្នុងផែនដី។

គម្ពីរ:លោកុប្បត្តិ៣

សេចក្តីសង្គ្រោះ

យើងអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះទាំងអស់គ្នាបាន!សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនសម្រាប់តែមនុស្ស
ដែលមានពណ៌សំបុរដូចគ្នា,ភាសាដូចគ្នា,វប្បធម៌ដូចគ្នា,អ្នកទន់ខ្សោយឬក៏អ្នកមានចំណេះ
ដឹងនោះទេ។ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះទ័យអោយមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ!ទ្រង់យក
ព្រះហឬទ័យទុកដាក់សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត។ដូចជាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បង្កើត
មនុស្សអោយដូចជារូបអង្គទ្រង់,ទ្រង់ក៏បានបង្កើតអ្នកទាំងអស់គ្នាដែរ!អ្នកជាមនុស្សវិសេសណាស់មិន
មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចប្រៀបបានឡើយហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងឲ្យចំរូបអង្គព្រះ។មិនខ្វល់ថាអ្នកបាន
ប្រព្រឹត្តិយ៉ាងណា,ឬជាអ្នកណា និងមិនខ្វល់អ្នកមានអារម្មណ៏យ៉ាងមិនសក្តិសមចំពោះខ្លួនឯងយ៉ាងណាក៏ព្
រះជាម្ចាស់ស្រលាញ់អ្នកហើយទ្រង់ចង់ឲ្យអ្នកបានសង្គ្រោះ។ទ្រង់ចង់អោយអ្នកបានទទួលរង្វាន់នៃសេចក្តី
សង្គ្រោះនិងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចបន្ទាប់ពីអ្នកស្លាប់ទៅពីជីវិតដែលនៅលើផែនដីនេះ។

គម្ពីរ:យ៉ូហាន៣:១៦;កាឡាទី៣:២៦-២៩;២ពេត្រុស៣:៩

អំពើបាប

របៀតមកដល់ពេលនេះសាតាំងដែលជាសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់,វានៅតែមិនចង់ឃើញ ព្រះជា
ម្ចាស់មានភាពជិតស្និតយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះជាមួយមនុស្សនោះទេ។វាបានយករូបភាពជាសត្វពស់
ហើយបានកុហក់អេវ៉ា។វាបានប្រាប់ស្រ្តីថានាងនឹងមិនត្រូវស្លាប់នោះឡើយ,តែផ្ទុយទៅវិញ
ប្រសិនជានាងបរិភោគផ្លែពីដើមឈើដឹងខុសត្រូវ;នាងនឹងបានដូចជាព្រះជាម្ចាស់។អំពើបាបបា
នចូលមកក្នុងជីវិតអ័ដាមនឹង អេវ៉ា នៅពេលដែលគេបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះបានហាមឃាត់។
នៅពេលដែលគេបានបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះហាមឃាត់នោះ,អ័ដាមនិងអេវ៉ាមានអំពើបាប។
យើងទាំងអស់គ្នាមានអំពើបាបនៅពេលដែលយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។
អំពើបាបគឺកើតឡើងនៅពេលដែលយើងមិនស្តាប់ បញ្ញាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។អំពើបាបគឺជាអ្នក
បោកបញ្ឆោត,ជាអ្នកបំផ្លាញ។ពេលដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាប្រព្រឹត្តអំពើបាប,គេបាននាំយក
ផលនៃអំពើបាបចូលមកក្នុងផែនដី។

គម្ពីរ:លោកុប្បត្តិ៣

សេចក្តីសង្គ្រោះ

យើងអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះទាំងអស់គ្នាបាន!សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនសម្រាប់តែមនុស្ស
ដែលមានពណ៌សំបុរដូចគ្នា,ភាសាដូចគ្នា,វប្បធម៌ដូចគ្នា,អ្នកទន់ខ្សោយឬក៏អ្នកមានចំណេះ
ដឹងនោះទេ។ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះទ័យអោយមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ!ទ្រង់យក
ព្រះហឬទ័យទុកដាក់សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត។ដូចជាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បង្កើត
មនុស្សអោយដូចជារូបអង្គទ្រង់,ទ្រង់ក៏បានបង្កើតអ្នកទាំងអស់គ្នាដែរ!អ្នកជាមនុស្សវិសេសណាស់មិន
មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចប្រៀបបានឡើយហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងឲ្យចំរូបអង្គព្រះ។មិនខ្វល់ថាអ្នកបាន
ប្រព្រឹត្តិយ៉ាងណា,ឬជាអ្នកណា និងមិនខ្វល់អ្នកមានអារម្មណ៏យ៉ាងមិនសក្តិសមចំពោះខ្លួនឯងយ៉ាងណាក៏ព្
រះជាម្ចាស់ស្រលាញ់អ្នកហើយទ្រង់ចង់ឲ្យអ្នកបានសង្គ្រោះ។ទ្រង់ចង់អោយអ្នកបានទទួលរង្វាន់នៃសេចក្តី
សង្គ្រោះនិងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចបន្ទាប់ពីអ្នកស្លាប់ទៅពីជីវិតដែលនៅលើផែនដីនេះ។

គម្ពីរ:យ៉ូហាន៣:១៦;កាឡាទី៣:២៦-២៩;២ពេត្រុស៣:៩

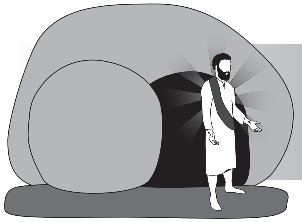

ព្រះយេស៊ូបានយាងត្រឡប់មកវិញ! ការរស់ឡើងវិញ

បីថ្ងៃក្រោយមក,នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ,ព្រះយេស៊ូបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ។ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសទ្រង់អោយមានជីវិតរស់ឡើងវិញ;ទ្រង់បានឈ្នះលើសេចក្ដីស្លាប់។ទ្រង់បានលេចមកអោយមនុស្សម្នានិងសាវ័ករបស់ទ្រង់បានឃើញ។មានសាក្សីជាង៥០០នាក់ដែលបានឃើញទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយផ្ទាល់ភ្នែក!ការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូមានសារៈសំខាន់ដោយព្រោះ(១)គឺដើម្បីបញ្ជាក់ពីអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូ,ដែលទ្រង់បានប្រកាសថាទ្រង់ពិតជាមកពីស្ថានសួគ៌ហើយអំណាចនៃការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ទ្រង់បញ្ជាក់ពីការនោះ។(២)គឺជាទំនាយដែលបានទាយនៅក្នុងសញ្ញាចាស់,ការសម្រេចទំនាយនេះគឺជាការយល់ស្របតាមអត្ថន័យទាំងស្រុងនៃព្រះគម្ពីរ។(៣)ផ្ដល់ឱកាសដល់យើងដើម្បីអោយយើងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។នៅពេលដែលការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូដោះយើងអោយរួចពីអំពើបាបរបស់យើង,គឺយើងបានសង្គ្រោះដោយសារតែព្រះជន្មរបស់ទ្រង់!

គម្ពីរៈម៉ាថាយ២៨:១-១០,រ៉ូម១:៤,រ៉ូម៥:១០;ទំនុកតម្កើង១៦:៨-១០

សេចក្ដីស្លាប់

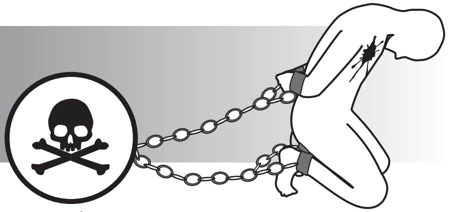

នៅពេលដែលបាបចូលមកក្នុងផែនដី,បញ្ហារដែលញាំញីផែនដីបានមកជាមួយនិងវាដូចជាៈការរងទុក្ខវេទនា,ការឈឺចាប់,ទារុណកម្ម,សេចក្ដីភ័យខ្លាច,និងសេចក្ដីស្លាប់។ដោយសារតែបាបរបស់អ័ដាម និង អេវ៉ា ដូច្នេះពួកគេត្រូវសងថ្លៃឈ្នួលនៃអំពើបាបនោះ។ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធហើយទ្រង់មិនអាចមានចំណែកនៅក្នុងអំពើបាបបានឡើយ។ហើយទ្រង់ក៏មិនអាចមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងមនុស្សមានបាបបានដែរ។នៅពេលដែលយើងធំឡើងដល់វ័យដែលស្គាល់ខុសហើយនឹងត្រូវនោះយើងតែងតែរើសផ្លូវដែលខុស។គ្រប់គ្នាមានបាបហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ។ការដាក់ទោសដ៏ខ្លាំងបំផុតចំពោះអំពើបាបគឺស្លាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ។ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់មិនអាចចុះសម្រុងជាមួយនឹងអំពើបាបដូច្នេះមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវជាប់ទោសវិនាសនៅស្ថាននរកអស់កល្បជានិច្ចបន្ទាប់ពីស្លាប់ខាងរូបកាយនេះទៅ។

គម្ពីរៈ១យ៉ូហាន១:៥;រ៉ូម៣:២៣;១ថែស្សាឡូនិច១:៨-៩

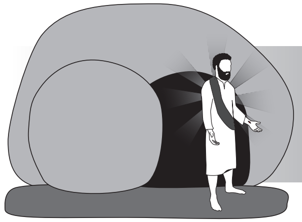

ព្រះយេស៊ូបានយាងត្រឡប់មកវិញ! ការរស់ឡើងវិញ

បីថ្ងៃក្រោយមក,នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ,ព្រះយេស៊ូបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ។ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសទ្រង់អោយមានជីវិតរស់ឡើងវិញ;ទ្រង់បានឈ្នះលើសេចក្ដីស្លាប់។ទ្រង់បានលេចមកអោយមនុស្សម្នានិងសាវ័ករបស់ទ្រង់បានឃើញ។មានសាក្សីជាង៥០០នាក់ដែលបានឃើញទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយផ្ទាល់ភ្នែក!ការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូមានសារៈសំខាន់ដោយព្រោះ(១)គឺដើម្បីបញ្ជាក់ពីអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូ,ដែលទ្រង់បានប្រកាសថាទ្រង់ពិតជាមកពីស្ថានសួគ៌ហើយអំណាចនៃការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ទ្រង់បញ្ជាក់ពីការនោះ។(២)គឺជាទំនាយដែលបានទាយនៅក្នុងសញ្ញាចាស់,ការសម្រេចទំនាយនេះគឺជាការយល់ស្របតាមអត្ថន័យទាំងស្រុងនៃព្រះគម្ពីរ។(៣)ផ្ដល់ឱកាសដល់យើងដើម្បីអោយយើងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។នៅពេលដែលការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូដោះយើងអោយរួចពីអំពើបាបរបស់យើង,គឺយើងបានសង្គ្រោះដោយសារតែព្រះជន្មរបស់ទ្រង់!

គម្ពីរៈម៉ាថាយ២៨:១-១០,រ៉ូម១:៤,រ៉ូម៥:១០;ទំនុកតម្កើង១៦:៨-១០

សេចក្ដីស្លាប់

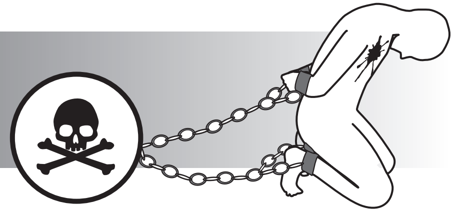

នៅពេលដែលបាបចូលមកក្នុងផែនដី,បញ្ហារដែលញាំញីផែនដីបានមកជាមួយនិងវាដូចជាៈការរងទុក្ខវេទនា,ការឈឺចាប់,ទារុណកម្ម,សេចក្ដីភ័យខ្លាច,និងសេចក្ដីស្លាប់។ដោយសារតែបាបរបស់អ័ដាម និង អេវ៉ា ដូច្នេះពួកគេត្រូវសងថ្លៃឈ្នួលនៃអំពើបាបនោះ។ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធហើយទ្រង់មិនអាចមានចំណែកនៅក្នុងអំពើបាបបានឡើយ។ហើយទ្រង់ក៏មិនអាចមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងមនុស្សមានបាបបានដែរ។នៅពេលដែលយើងធំឡើងដល់វ័យដែលស្គាល់ខុសហើយនឹងត្រូវនោះយើងតែងតែរើសផ្លូវដែលខុស។គ្រប់គ្នាមានបាបហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ។ការដាក់ទោសដ៏ខ្លាំងបំផុតចំពោះអំពើបាបគឺស្លាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ។ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់មិនអាចចុះសម្រុងជាមួយនឹងអំពើបាបដូច្នេះមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវជាប់ទោសវិនាសនៅស្ថាននរកអស់កល្បជានិច្ចបន្ទាប់ពីស្លាប់ខាងរូបកាយនេះទៅ។

គម្ពីរៈ១យ៉ូហាន១:៥;រ៉ូម៣:២៣;១ថែស្សាឡូនិច១:៨-៩

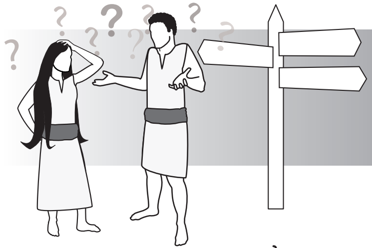

ការវង្វេង(បាត់បង់)

មនុស្សបានព្យាយាមរកផ្លូវដែលអាចត្រឡប់ទៅរកព្រះជាម្ចាស់វិញចាប់តាំងពីពេលដំបូង។នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្នុងពិភពលោកដែលធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាប,ព្រលឹងវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងបុរសហើយនិងស្ត្រីបានព្យាយាមត្រឡប់ទៅរកអ្វីផ្សេងវិញ។ព្រះគម្ពីរបានចែងថា:

តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក លក្ខណៈរបស់ព្រះអង្គដែលមិនអាចមើលឃើញ ក៏បានបង្ហាញឲ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់តាមរយៈអ្វីៗ ដែលព្រះអង្គបានបង្កើតមកដែរ ទោះបើព្រះចេស្ដាដ៏អស់កល្បនិងលក្ខណៈជាព្រះរបស់ទ្រង់ដូច្នេះ ពួកគេគ្មានសេចក្តីដោះសារបានឡើយ។

មនុស្សភាគច្រើនព្យាយាមធ្វើឲ្យជីវិតរបស់ពួកគេស្កប់ស្កល់នឹងភាពត្រេកត្រអាលតាមបែបផ្សេងៗ ឬធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យខ្លួនប្រសើរឡើង តែមនុស្សដែលសម្លឹងមើលវែងឆ្ងាយដឹងពីអ្វីដែលសំខាន់ជាងជីវិតនេះទៅទៀត។

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម១:២០

ព្រះយេស៊ូបានសុគត

ការផ្សះផ្សារ

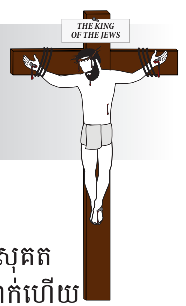

ព្រះយេស៊ូត្រូវបានគេក្បត់,ហើយត្រូវគេចាប់ខ្លួនហើយត្រូវបានគេទំលាក់កំហុសរហូតដល់សុគតដោយសារតែសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ។ទ្រង់ត្រូវបានគេវាត់នឹងខ្សែតី,វាយដំ,ទ្រង់ត្រូវគេស្តោះដាក់ហើយត្រូវគេចំអកអោយទ្រង់។ហើយក្រោយមកទ្រង់ក៏ត្រូវបានគេបោះដែកគោលនៅជាប់នឹងឈើឆ្កាងដើម្បីអោយសុគតយ៉ាងអាម៉ាស់។ហេតុអ្វីបានជាការសុគតរបស់ទ្រង់មានសារៈសំខាន់?(១)ដោយព្រោះតែយើងទាំងអស់គ្នាមានអំពើបាប។(២)ដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ,ដូច្នេះទ្រង់មិនអាចមិនកាត់ទោសអំពើបាបបានឡើយ។,(៣)ការកាត់ទោសនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។(៤)ផ្លូវតែមួយដែលអាចដកយកអំពើបាបចេញពីមនុស្សបានគឺមានតែមនុស្សដែលគ្មានអំពើបាបស្លាប់ជំនួសមនុស្សដែលមានបាបតែប៉ុណ្ណោះ។(៥)ព្រះយេស៊ូសុគតព្រោះមានតែទ្រង់មួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចដកអំពើបាបបាន។ហើយនេះជាមូលហេតុដែលធ្វើអោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូមានសារៈសំខាន់។មានតែទ្រង់មួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចផ្សះផ្សារយើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន។

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម៣:២៣;១យ៉ូហាន១:៥;រ៉ូម៦:២៣;២កូរិនថូស៥:២១

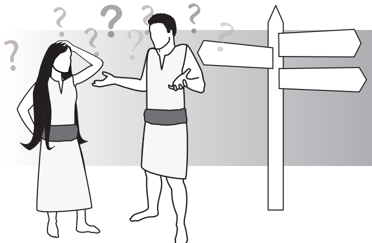

ការវង្វេង(បាត់បង់)

មនុស្សបានព្យាយាមរកផ្លូវដែលអាចត្រឡប់ទៅរកព្រះជាម្ចាស់វិញចាប់តាំងពីពេលដំបូង។នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្នុងពិភពលោកដែលធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាប,ព្រលឹងវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងបុរសហើយនិងស្ត្រីបានព្យាយាមត្រឡប់ទៅរកអ្វីផ្សេងវិញ។ព្រះគម្ពីរបានចែងថា:

តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក លក្ខណៈរបស់ព្រះអង្គដែលមិនអាចមើលឃើញ ក៏បានបង្ហាញឲ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់តាមរយៈអ្វីៗ ដែលព្រះអង្គបានបង្កើតមកដែរ ទោះបើព្រះចេស្ដាដ៏អស់កល្បនិងលក្ខណៈជាព្រះរបស់ទ្រង់ដូច្នេះ ពួកគេគ្មានសេចក្តីដោះសារបានឡើយ។

មនុស្សភាគច្រើនព្យាយាមធ្វើឲ្យជីវិតរបស់ពួកគេស្កប់ស្កល់នឹងភាពត្រេកត្រអាលតាមបែបផ្សេងៗ ឬធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យខ្លួនប្រសើរឡើង តែមនុស្សដែលសម្លឹងមើលវែងឆ្ងាយដឹងពីអ្វីដែលសំខាន់ជាងជីវិតនេះទៅទៀត។

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម១:២០

ព្រះយេស៊ូបានសុគត

ការផ្សះផ្សារ

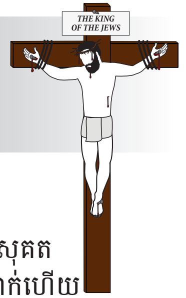
THE KING
OF THE JEWS

ព្រះយេស៊ូត្រូវបានគេក្បត់,ហើយត្រូវគេចាប់ខ្លួនហើយត្រូវបានគេទំលាក់កំហុសរហូតដល់សុគតដោយសារតែសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ។ទ្រង់ត្រូវបានគេវាត់នឹងខ្សែតី,វាយដំ,ទ្រង់ត្រូវគេស្តោះដាក់ហើយត្រូវគេចំអកអោយទ្រង់។ហើយក្រោយមកទ្រង់ក៏ត្រូវបានគេបោះដែកគោលនៅជាប់នឹងឈើឆ្កាងដើម្បីអោយសុគតយ៉ាងអាម៉ាស់។ហេតុអ្វីបានជាការសុគតរបស់ទ្រង់មានសារៈសំខាន់?(១)ដោយព្រោះតែយើងទាំងអស់គ្នាមានអំពើបាប។(២)ដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ,ដូច្នេះទ្រង់មិនអាចមិនកាត់ទោសអំពើបាបបានឡើយ។,(៣)ការកាត់ទោសនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។(៤)ផ្លូវតែមួយដែលអាចដកយកអំពើបាបចេញពីមនុស្សបានគឺមានតែមនុស្សដែលគ្មានអំពើបាបស្លាប់ជំនួសមនុស្សដែលមានបាបតែប៉ុណ្ណោះ។(៥)ព្រះយេស៊ូសុគតព្រោះមានតែទ្រង់មួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចដកអំពើបាបបាន។ហើយនេះជាមូលហេតុដែលធ្វើអោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូមានសារៈសំខាន់។មានតែទ្រង់មួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចផ្សះផ្សារយើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន។

ខរគម្ពីរ:រ៉ូម៣:២៣;១យ៉ូហាន១:៥;រ៉ូម៦:២៣;២កូរិនថូស៥:២១

ព្រះយេស៊ូបានយាងមក

ព្រះយេស៊ូបានយាងមកក្នុងពិភពលោកនេះតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់។ទ្រង់ប្រសូតពីស្រ្តីព្រហ្មចារីហើយទ្រង់ត្រូវបានធំឡើងដូចជាមនុស្សទូទៅហើយទ្រង់ចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅពេលដែលព្រះអង្គមានព្រះជន្ម៣០វស្សា។ទ្រង់គឺជាព្រះដែលពិតប្រាកដហើយប្រសូតមកយកសាច់ឈាមជាមនុស្ស។ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញពីរបៀបរស់នៅរបស់យើងទាំងអស់គ្នាក៏ដូចជាការប្រព្រឹត្តហើយនិងការដែលយើងធ្វើទៅកាន់អ្នកដ៏ទៃទៀត។ទ្រង់បានបង្រៀនមនុស្សអោយចេះស្រលាញ់ព្រះជាម្ចាស់និងស្រលាញ់អ្នកដ៏ទៃទៀតអោយដូចជាខ្លួនគេ។ហើយមួយជីវិតរបស់ទ្រង់មិនដែលធ្វើបាបសោះឡើយ។ដោយការរស់នៅរបស់ព្រះអង្គដែលគ្មានអំពើបាបនោះ,ទ្រង់បានក្លាយជាដង្វាយដែលល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់មនុស្សដែលពោរពេញដោយអំពើបាប។ហើយការបង្រៀននៃសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់បានធ្វើអោយអ្នកដឹកនាំសាសនាមានចិត្តខឹង;ហើយគេមានបំណងធ្វើគត់ទ្រង់។

ខគម្ពីរ:កាឡាទី៤;៣-៥,ម៉ាកុស១២:២៨-៣១

ព្រះក្លែងក្លាយ

ដោយសារតែការដេញដោលរកចម្លើយបានជាមានព្រះក្លែងក្លាយកើតមានឡើងអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សមកនេះ។ព្រះក្លែងក្លាយទាំងអស់នោះអាចជាមនុស្ស,ដែលជួយពន្យល់គេពីមូលហេតុនៃសេចក្តីអាក្រក់ហើយនិងការរងទុក្ខវេទនា។ហើយមនុស្សទាំងអស់នោះបានព្យាយាមផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមទៅកាន់មនុស្សដែលដើរតាមពួកគេ។ព្រះក្លែងក្លាយផ្សេងទៀតគឺជារូបចម្លាក់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីពន្យល់ដល់មនុស្សនិងផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដែលមិនពិតប្រាកដដល់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំរបស់ទាំងអស់នោះ។ព្រះក្លែងក្លាយផ្សេងទៀតនោះគឺជាគំនិតឬជាទ្រព្យសម្បត្តិនិងអំណាច,ដូចជាមាសប្រាក់,ឥទ្ធិពល,និងកិត្តិយស។នៅពេលដែលព្រះក្លែងក្លាយទាំងនោះផ្តល់អោយនូវអ្វីដែលមនុស្សគិតថាល្អហើយមានអារម្មណ៍រីករាយនោះ,ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ដ៏ពិតប្រាកដទ្រង់មិនបានលេចមកហើយបង្ហាញគេអំពីការអាក្រក់ទាំងនោះឡើយ។

ខគម្ពីរ:កាឡាទី១:៦-៩;១កូរិនថូស២:៤-៥;រ៉ូម១:១៨-៣២

ព្រះយេស៊ូបានយាងមក

ព្រះយេស៊ូបានយាងមកក្នុងពិភពលោកនេះតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់។ទ្រង់ប្រសូតពីស្រ្តីព្រហ្មចារីហើយទ្រង់ត្រូវបានធំឡើងដូចជាមនុស្សទូទៅហើយទ្រង់ចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅពេលដែលព្រះអង្គមានព្រះជន្ម៣០វស្សា។ទ្រង់គឺជាព្រះដែលពិតប្រាកដហើយប្រសូតមកយកសាច់ឈាមជាមនុស្ស។ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញពីរបៀបរស់នៅរបស់យើងទាំងអស់គ្នាក៏ដូចជាការប្រព្រឹត្តហើយនិងការដែលយើងធ្វើទៅកាន់អ្នកដ៏ទៃទៀត។ទ្រង់បានបង្រៀនមនុស្សអោយចេះស្រលាញ់ព្រះជាម្ចាស់និងស្រលាញ់អ្នកដ៏ទៃទៀតអោយដូចជាខ្លួនគេ។ហើយមួយជីវិតរបស់ទ្រង់មិនដែលធ្វើបាបសោះឡើយ។ដោយការរស់នៅរបស់ព្រះអង្គដែលគ្មានអំពើបាបនោះ,ទ្រង់បានក្លាយជាដង្វាយដែលល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់មនុស្សដែលពោរពេញដោយអំពើបាប។ហើយការបង្រៀននៃសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់បានធ្វើអោយអ្នកដឹកនាំសាសនាមានចិត្តខឹង;ហើយគេមានបំណងធ្វើគត់ទ្រង់។

ខគម្ពីរ:កាឡាទី៤;៣-៥,ម៉ាកុស១២:២៨-៣១

ព្រះក្លែងក្លាយ

ដោយសារតែការដេញដោលរកចម្លើយបានជាមានព្រះក្លែងក្លាយកើតមានឡើងអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សមកនេះ។ព្រះក្លែងក្លាយទាំងអស់នោះអាចជាមនុស្ស,ដែលជួយពន្យល់គេពីមូលហេតុនៃសេចក្តីអាក្រក់ហើយនិងការរងទុក្ខវេទនា។ហើយមនុស្សទាំងអស់នោះបានព្យាយាមផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមទៅកាន់មនុស្សដែលដើរតាមពួកគេ។ព្រះក្លែងក្លាយផ្សេងទៀតគឺជារូបចម្លាក់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីពន្យល់ដល់មនុស្សនិងផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដែលមិនពិតប្រាកដដល់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំរបស់ទាំងអស់នោះ។ព្រះក្លែងក្លាយផ្សេងទៀតនោះគឺជាគំនិតឬជាទ្រព្យសម្បត្តិនិងអំណាច,ដូចជាមាសប្រាក់,ឥទ្ធិពល,និងកិត្តិយស។នៅពេលដែលព្រះក្លែងក្លាយទាំងនោះផ្តល់អោយនូវអ្វីដែលមនុស្សគិតថាល្អហើយមានអារម្មណ៍រីករាយនោះ,ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ដ៏ពិតប្រាកដទ្រង់មិនបានលេចមកហើយបង្ហាញគេអំពីការអាក្រក់ទាំងនោះឡើយ។

ខគម្ពីរ:កាឡាទី១:៦-៩;១កូរិនថូស២:៤-៥;រ៉ូម១:១៨-៣២

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

បន្ទាប់ពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាកចេញពីសួនច្បាអេដែន,ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្ដាលមនុស្សផ្សេងទៀតកណ្ដនៃ,ច្បាប់ឬក្រិតវិន័យ,ប្រវត្តិសាស្ត្រ,កំណាព្យ,និងបទទំនាយ។ក្រាំងទាំងអស់នោះត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំមកហើយបានក្លាយជាគម្ពីរនៃព្រះជាម្ចាស់;ហើយក៏ត្រូវបានហៅថាព្រះគម្ពីរនៃព្រះ។ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរអស់រយៈពេលជាង១៦០០ឆ្នាំ។ហើយត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងទ្វីបបីផ្សេងគ្នាគឺ(ទ្វីបអាស៊ី;ទ្វីបអាហ្វ្រិច;និងទ្វីបអ៊ឺរ៉ុប)ដែលត្រូវបានសរសេរដោយមនុស្សជាង៤០នាក់ផ្សេងគ្នាដោយការដឹកនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ហើយត្រូវបានកត់ត្រូវយ៉ាងហោចណាស់បីភាសារគឺ(ភាសារហេព្រើរ,ភាសារអារ៉ាប់,និងភាសារក្រិច)ហើយសៀវភៅនេះគឺមានគំនិតតែមួយប៉ុណ្ណោះ:គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅអោយមានការផ្លាស់ប្រែរ,និងប្រោសលោះព្រលឹងវិញ្ញាណមនុស្សទាំងអស់ពីអំពើរបាប។

គម្ពីរ:២ធីម៉ូថេ៣:១៦-១៧;២ពេត្រុស៣:៩;ទំនុកតម្កើង១១៩:១០៥

គម្រោងរបស់ព្រះជាម្ចាស់

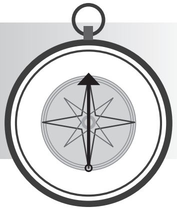

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានប្រើរព្រះគម្ពីរដើម្បីបង្ហាញពីគម្រោងនៃការប្រោសលោះមនុស្សតាមរយៈសេចក្ដីទំនាយ;។ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញថាទ្រង់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ,គឺព្រះយេស៊ូ។អស់រយៈរាប់រយឆ្នាំដែលទំនាយបានទាយអំពីសេចក្ដីត្រូវការអ្នកប្រោសលោះហើយក៏បានពណ៌នាអំពីព្រះដែលនឹងត្រូវយាងមកប្រោសលោះដែរ។គេបានទាយទុកថាទ្រង់នឹងត្រូវប្រសូតនៅក្នុងភូមិតូចមួយដែលហៅថាបេថ្លេហិម។ទ្រង់បានរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគ្មានអំពើបាបហើយទ្រង់នឹងត្រូវលះបង់ជីវិតរបស់ព្រះអង្គសម្រាប់ការលោះបាប។ដោយព្រោះការស្លាប់របស់មនុស្សដែលគ្មានអំពើបាបបានធ្វើអោយសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានកាត់បន្ថយពីមនុស្សដែលពោរពេញដោយអំពើបាប។ព្រះយេស៊ូគឺជាផ្លូវសម្រាប់មនុស្សនៅក្នុងការត្រឡប់ទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះនិងការចុះសម្រុងជាមួយនិងព្រះជាម្ចាស់។

ខរគម្ពីរ:លោកកុប្បត្តិ៣:១៥;អេសាយ៥៣;យ៉ូហាន៣:១៦;២កូរិនថូស៦:១៧

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

បន្ទាប់ពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាកចេញពីសួនច្បាអេដែន,ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្ដាលមនុស្សផ្សេងទៀតកណ្ដនៃ,ច្បាប់ឬក្រិតវិន័យ,ប្រវត្តិសាស្ត្រ,កំណាព្យ,និងបទទំនាយ។ក្រាំងទាំងអស់នោះត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំមកហើយបានក្លាយជាគម្ពីរនៃព្រះជាម្ចាស់;ហើយក៏ត្រូវបានហៅថាព្រះគម្ពីរនៃព្រះ។ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរអស់រយៈពេលជាង១៦០០ឆ្នាំ។ហើយត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងទ្វីបបីផ្សេងគ្នាគឺ(ទ្វីបអាស៊ី;ទ្វីបអាហ្វ្រិច;និងទ្វីបអ៊ឺរ៉ុប)ដែលត្រូវបានសរសេរដោយមនុស្សជាង៤០នាក់ផ្សេងគ្នាដោយការដឹកនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ហើយត្រូវបានកត់ត្រូវយ៉ាងហោចណាស់បីភាសារគឺ(ភាសារហេព្រើរ,ភាសារអារ៉ាប់,និងភាសារក្រិច)ហើយសៀវភៅនេះគឺមានគំនិតតែមួយប៉ុណ្ណោះ:គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅអោយមានការផ្លាស់ប្រែរ,និងប្រោសលោះព្រលឹងវិញ្ញាណមនុស្សទាំងអស់ពីអំពើរបាប។

គម្ពីរ:២ធីម៉ូថេ៣:១៦-១៧;២ពេត្រុស៣:៩;ទំនុកតម្កើង១១៩:១០៥

គម្រោងរបស់ព្រះជាម្ចាស់

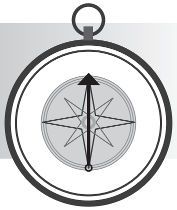

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានប្រើរព្រះគម្ពីរដើម្បីបង្ហាញពីគម្រោងនៃការប្រោសលោះមនុស្សតាមរយៈសេចក្ដីទំនាយ;។ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញថាទ្រង់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ,គឺព្រះយេស៊ូ។អស់រយៈរាប់រយឆ្នាំដែលទំនាយបានទាយអំពីសេចក្ដីត្រូវការអ្នកប្រោសលោះហើយក៏បានពណ៌នាអំពីព្រះដែលនឹងត្រូវយាងមកប្រោសលោះដែរ។គេបានទាយទុកថាទ្រង់នឹងត្រូវប្រសូតនៅក្នុងភូមិតូចមួយដែលហៅថាបេថ្លេហិម។ទ្រង់បានរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគ្មានអំពើបាបហើយទ្រង់នឹងត្រូវលះបង់ជីវិតរបស់ព្រះអង្គសម្រាប់ការលោះបាប។ដោយព្រោះការស្លាប់របស់មនុស្សដែលគ្មានអំពើបាបបានធ្វើអោយសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានកាត់បន្ថយពីមនុស្សដែលពោរពេញដោយអំពើបាប។ព្រះយេស៊ូគឺជាផ្លូវសម្រាប់មនុស្សនៅក្នុងការត្រឡប់ទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះនិងការចុះសម្រុងជាមួយនិងព្រះជាម្ចាស់។

ខរគម្ពីរ:លោកកុប្បត្តិ៣:១៥;អេសាយ៥៣;យ៉ូហាន៣:១៦;២កូរិនថូស៦:១៧